

DANIELA VIZIREANU/ 20

” iubesc tot ce mă ajută să evoluez”

în lumea obiectelor

la poalele urechilor tale stau ascunși fluturi de apă
aduși tocmai de la marea moartă,
statuete de alamă se plimbă pe bulevardul regina elisabeta,
e toamnă și geamurile facultății de litere stau să cadă.
tu erai ca o pată de sânge uscată pe halatul medicului chirurg,
te zvârcoleai de colo colo ca un câine abandonat de stăpân,
te dureau ochii și ți-era frig la picioare,
în fața frumuseții tale limbile ceasului uriaș cădeau și se rostogoleau
pe asfaltul rece sfârșind într-un ochi de canalizare.
cerul se prăbușea leșinat la picioarele tale,
aripile vântului se-ascundeau în părul tău ca niște fâșii de broderie fină,
liniile de transpirație se ondulau ca niște viermi pe pielea ta,
te grăbeai la poarta razelor tale
erai tăcută ca o clapă veche de pian,
ca un scaun din teatrul odeon erai, scârțâind din toate părțile,
erai un vinil neascultat semnat deep purple,
erai atât de subțire și de palidă,
tu erai o filă din jurnalul lui dante, erai aproape o carte.